

Betreft: puppleed

Vrijdag 5 oktober ging ik, na een afspraak gemaakt te hebben, samen met mijn moeder voor een hondje kijken bij een vooraanstaande kennel. Ik zag daar een Cavalier Blenheim pupje dat mij met veel enthousiasme en haar vertederend snoetje aankeek. Ik was meteen verkocht van haar!

De eigenares van de kennel vroeg of ze haar eens moest gaan halen, "ja graag" zei ik.

De pup was zo levendig en vertederend dat ik besliste (zonder veel na te denken) om haar bij ons een warm nestje te geven, ze had mijn hart gestolen.

Daar zat ik dan op vrijdag avond vol enthousiasme met de lieve pup op mijn schoot te wachten tot mijn man thuis kwam.

Bij thuiskomst had ik echter al opgemerkt , nadat ik haar paspoort geopend had dat onze puppy oorspronkelijk uit Slowakije kwam...

Hmm, dit vond ik toch een beetje vreemd, hier was mij bij de verkoop niets van gezegd!

Op de voorkant van haar paspoort was het adreskaartje van de kennel geniet, net boven het land van herkomst, Slowakije...

Ook was zij al bijna 5 maanden oud, ze leek mij een pupje van net 12weken...

Tja mss was ze klein en fijn voor haar leeftijd en ze zag er gezond en levendig uit zodat ik mij hierbij niet al te veel vragen stelde. Toch besloot ik om met haar op controle te gaan bij onze dierenarts voor alle zekerheid.

Bij de verkoop werd mij echter verteld dat de pup in goede gezondheid was, al haar vaccinaties had gehad en ik pas over een jaar naar de dierenarts zou moeten gaan.

Was er toch een gezondheidsprobleem vlak na de aankoop, werd mij door de kennel geadviseerd om binnen de 10 dagen bij een van de 3 dierenartsen contact op te nemen waar zij mee samenwerken en haar daar te laten behandelen, zo stonden zij garant en werden de kosten door de kennel gedekt. Toch had ik meer vertrouwen in onze eigendierenarts en besloot dan maar om de kosten voor eigen rekening te nemen, zo had ik er een beter gevoel bij.

Op zaterdag maakte ik een afspraak voor op maandag 8 oktober op controle te komen na aankoop.

Tijdens het eerste weekend dat zij bij ons thuis was merkte ik al op dat ze af en toe hoestte, misschien was dit van de overbreng naar huis of van het zindelijk maken bedacht ik mij nog.

Ook flapperde ze wel eens met haar oortjes en h aar stoelgang was wat aan de platte kant.

Toch at en dronk ze goed en was ze levendig dus maakte ik mij niet al te veel zorgen.

Tijdens de consultatie op maandag bij mijn dierenarts vertelde ik mijn bevindingen, zij kreeg een grondige check up.

Er werd een staal uit haar oortjes genomen, bleek ze een dubbele oorontsteking te hebben.

Er werd naar haar longetjes geluisterd, en een bronchitis (tgv kennelhoest) vastgesteld.

Ook moest ik een staal van haar mest binnenbrengen, hieruit zou blijken na labo testen dat zij een parasiet en bacterie in haar mest heeft (Giardia Lambia en Campylobacter).

Ook vond de dierenarts het verontrustend dat zij zo klein en fijn was voor haar leeftijd, ze woog amper 2,2 kilo.

Ik kwam ontzet thuis, mijn kleine lieve pup die toch zo ziek zou zijn, ik kon het niet bevatten.

Toen ik haar kocht leek zij prima in orde, perfect gezond verzekerde de kennel mij.

Nou ja, ik zag het beestje al doodgraag en besliste mij vooral op haar genezingproces te focussen, 2 x daags haar oortjes te behandelen, alle verschillende antibiotica toedienen en haar veel liefde en rust te geven.

Op vrijdag 19 oktober moesten wij met haar terug op controle. (Nb mijn verjaardag, onze lieveling was mijn verjaardagcadeau aan mezelf.)

De hoest was fel verbeterd maar nog niet helemaal weg en haar oortjes waren genezen.

Toch bleek ze schilfertjes aan de buitenkant van haar oren te hebben, deze moest ik nog behandelen. Een van de vaccinaties ontbrak nog (leptospirose, niet verplicht), onze pup werd hiervoor nog gevaccineerd.

De medicatie voor haar stoelgang moest ik nog bijna 3 weken geven, deze zouden ook de restanten van haar hoest genezen want op haar longetjes was niets meer hoorbaar.

Over een aantal weken moet ik een staal mest moeten binnenbrengen om te kijken of de bacterie en parasiet uit haar stoelgang uit was.

Oké dacht ik, ze is nog niet helemaal tip top maar het komt weg goed met haar.

Echter op zondag was ons hondje niet meer haar eigen zelf, ze was stilletjes, er zat niet veel leven in, ze at en dronk bijna niet. Ook was ze heel kortademig. Ik vertrouwde het niet en besloot de dierenarts te bellen, kom er maar mee langs zei ze, kan ik haar eens nakijken en ben je geruster.

Oké, ik op zondagavond met haar naar onze dierarts, ze bleek koorts te hebben en er waren krakels hoorbaar op haar longen. De dierarts heeft haar direct een injectie met een ontstekingsremmer toegediend en terug antibiotica meegegeven.

Wacht af tot morgen, bel mij met u bevindingen en kom woensdag terug langs zei ze, observeer haar goed!

De injectie leek snel te werken, onze pup was terug levendiger en at en dronk terug.

Maar de beterschap was van korte duur, maandag avond ging het terug slechter met haar.

Ze voelde warm aan, at en dronk niet en was heel kortademig. Ze zat steeds rechtop om beter te kunnen ademen en kroop weg in haar nestje.

Dinsdagochtend heeft mijn man haar direct naar de dierenarts gebracht (ikzelf moest werken) en heeft deze besloten haar aan het infuus te hangen, zo gaat de antibiotica direct in haar bloedbaan. Ik was ontzet, onze lieve pup aan het infuus bij de dierenarts!

Ik besloot de kennel in te lichten om te zeggen dat zij mij een zieke pup hadden verkocht en ze momenteel aan het infuus bij onze dierenarts hangt.

Van de kennel kreeg ik te horen dat ik hun veel te laat had ingelicht, ik had direct naar hun moeten bellen vanaf het eerste moment dat de pup ziek was geworden. (Ik denk je dan toch wel een arts belt, niet?) Ook zou mijn dierenarts niet de juiste antibiotica hebben toegediend, en bla bla bla...

Het was een pittig telefoongesprekje maar ik verwachtte niets van hen, ik wou hun enkel medelen dat onze hond ziek is en de aandoeningen waarmee ik haar gekocht heb besmettelijk zijn.

Onze pup heeft uiteindelijk 5 dagen aan het infuus bij onze dierenarts gehangen.

Ze heeft verschillende antibiotica's toegediend gekregen, telkens was er een lichte verbetering en hadden wij hoop ze het zou halen. Donderdagmiddag heeft ze een zware terugval gehad, er werd een thoraxfoto genomen, waarop zichtbaar was dat zij nog 10% van haar longblaasjes had, de rest

was allemaal geïnfecteerd.

Weer werd er andere en zwaardere antibiotica toegediend, dit was haar laatste kans, als deze niet zou aanslaan was alle hoop voor haar te laat. Ik zat in zak en as.

Ikzelf ben donderdag en vrijdag nog bij haar geweest, als ze me zag deed ze met veel moeite haar staartje kwispelen, veel beweging zat er toen al niet meer in, hartverscheurend.

Ze zat vanachter in een hoekje weggekropen in het hokje met het infuus aan haar pootje.

Haar eten en drinken onaangeroerd.

Ik heb haar toen nog met de hand eten gegeven, drinken deed ze al niet meer.

Onze lieve pup heeft nog een half uur bij me opschoot gelegen, ik heb haar geknuffeld, gestreeld en kusjes gegeven, ze was zo gewenst bij ons. Haar te zien lijden was vreselijk.

In de periode dat ze bij me op schoot lag is ze 4 keer zonder adem gevallen.

Ik kwam gebroken thuis, ons lieve pupje die nu zo moest vechten voor haar leven, daar alleen in een hokje bij die dierenarts, (waar ze wel de beste zorgen heeft gekregen) snakkend naar adem.

Dit kon ik niet aanzien, we hebben de laatste antibiotica een kans gegeven maar deze sloeg niet aan.

Zaterdag 27 oktober heeft mijn man samen met de dierenarts besloten om haar te laten inslapen, er kon geen hulp meer baten. Ze is rustig en vredig ingeslapen. Ze verdient nu haar rust.

Met mijn verhaal wil ik aantonen dat als je een hond koopt, informeer u goed!!

Als die lieve pup u vanachter het glas aankijkt met haar schattige snoetje ben je al snel verkocht maar informeer u, zoek informatie op over de kennel/handelaar van het dier.

Kijk het paspoort grondig na en beslis niet te snel.

Ons hondje kwam uit Slowakije, een voormalig Oostblokland, daar is de wetgeving mbt tot dierenwelzijn niet zoals bij ons, je weet niets over het diertje of over de moeder van de pup.

Ik was ontwetend en te naïef over dit soort dingen, broodfok.

Ik vermeld bewust niet de kennel of exportuur van onze hond. Ik wil niet aangeklaagd worden voor laster en eerroof maar wil wel naar buitenkomen met mijn verhaal.

Mensen waarschuwen en sensibiliseren om te voorkomen dat zij dezelfde fout maken als ik.

Wij hebben ontzettend hard geleden onder dit alles. Wij maar vooral onze lieve pup heeft afgezien de laatste dagen van haar korte leventje. Ik troost mij bij de gedachte dat zij bij ons de 2 mooiste weken van haar leven heeft gehad. Als ik andere mensen kan sensibiliseren en voorkomen dat zij dezelfde fout maken als ik, is al deze pijn toch niet voor niets geweest.

Lieve groeten, Pascale & Lobke*